

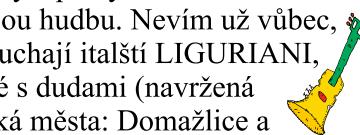
"PLÁTEK" FOLKOVÍ PRÁZNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2014

Scarborough. Ovšem pozor, v polovině šedesátých let měla tato skladba na kahánku. Byla dokonce zapsána na seznam ohrožených druhů a na Britských ostrovech existoval jediný žijící exemplář, který ji uměl zahrát. Jmenoval se Martin Carthy a v mladické nerozvážnosti ji postupně naučil Paula Simona, Arta Garfunkela, Boba Dylana, Jiřího Tichotu, Bulata Okudžavu, Aliho Farku Tourého, fotbalového internacionála George Besta, britskou královnu, skupinu Monty Python, skupinu Les Charlots, hrázného z přehradě Les Království, skupinu ABBA, skupinu ČEZ, Billu Gatese, Nelsona Mandelu, potápěče Jaquesa Cousteaua, filozofa Jaquesa Derrida a jedenáct cvičených delfínů z delfinária v Las Palomas. Kanadanka APRIL VERCH (housle, zpěv a step, brýle, krátké vlasy, silné nohy v letních šatech) se spoluhráči Cody Waltersem (kontrabas, banjo, brýle, vousy, vlasy) a Hayes Griffinem (kytara, brýle, vousy, holá hlava) mi připomněla příběh krátkozrakého cukrovkáře Bobbyho Clarka, který byl kapitánem kanadské reprezentace při Canada Cupu 1976. Tehdy se nejlepší hráči z NHL poprvé utkali s hochy z východního bloku. Clarke předtím s týmem Philadelphia Flyers složeným z průměrných hráčů dobyl Stanley Cup, a když se novináři ptali jeho křídel Barbera a Leache, jak je to možné, dostali tuto odpověď: „Když vidíte hrát nějakou hvězdu, třeba Lafleura, řeknete si, tohle nikdy nedokážu. Ale když vidíte Bobbyho, řeknete si, sakra, to musím dokázat taky!“ Tím nechci říct, že by Clarke nebo kdokoli z nás dokázal stepovat jako ta brýlatá dívka v letních šatech. Na druhou stranu, April Verch nikdy nehrála – aspoň o tom nevím – v NHL. V Bílém stanu jsem vyslechl novoborskou skupinu ZHASNI a byl jsem překvapen. Každopádně, kdo čte Jana Skácela a poslouchá Jana Spáleného nebo Dežo Ursinyho nemůže být špatný člověk a nebude dělat blbou hudbu. Nevím už vůbec, co poslouchají italští LIGURIANI, Janované s dudami (navržená partnerská města: Domažlice a Edinburg). Podle toho, co hrají, asi všechno a vůbec se neomezují. Tak trochu četníci z protějšího pobřeží, a když vidím pětkrát, už to mám: Hey, Signore s tamburínou, play a song for me! První se jmenuje FABIO, druhý MICHEL, třetí CLAUDIO, čtvrtý FILIPPO a pátý taky FABIO. Ale možná se pletu, jsem zpátky v době, kdy jsme znal nazepamět Sitenského knihu Na řeku a obdivoval italské slalomáře. První je Gustavo Thoeni, druhý Pietro Gross, třetí Bruno Noeckler, čtvrtý Paolo de Chiesa a pátý jednooký Fausto Radici. Toho jsem měl nejraději. Stejně jako Bobbyho Clarka. Stejně jako Honzu Hrubého. Zběžná kontrola překlepů – 1:43, odesílám!

Milan Zeibert

nedokážu. Ale když vidíte Bobbyho, řeknete si, sakra, to musím dokázat taky!“ Tím nechci říct, že by Clarke nebo kdokoli z nás dokázal stepovat jako ta brýlatá dívka v letních šatech. Na druhou stranu, April Verch nikdy nehrála – aspoň o tom nevím – v NHL. V Bílém stanu jsem vyslechl novoborskou skupinu ZHASNI a byl jsem překvapen. Každopádně, kdo čte Jana Skácela a poslouchá Jana Spáleného nebo Dežo Ursinyho nemůže být špatný člověk a nebude dělat blbou hudbu. Nevím už vůbec, co poslouchají italští LIGURIANI, Janované s dudami (navržená partnerská města: Domažlice a Edinburg). Podle toho, co hrají, asi všechno a vůbec se neomezují. Tak trochu četníci z protějšího pobřeží, a když vidím pětkrát, už to mám: Hey, Signore s tamburínou, play a song for me! První se jmenuje FABIO, druhý MICHEL, třetí CLAUDIO, čtvrtý FILIPPO a pátý taky FABIO. Ale možná se pletu, jsem zpátky v době, kdy jsme znal nazepamět Sitenského knihu Na řeku a obdivoval italské slalomáře. První je Gustavo Thoeni, druhý Pietro Gross, třetí Bruno Noeckler, čtvrtý Paolo de Chiesa a pátý jednooký Fausto Radici. Toho jsem měl nejraději. Stejně jako Bobbyho Clarka. Stejně jako Honzu Hrubého. Zběžná kontrola překlepů – 1:43, odesílám!

FOLKOVÍ PRÁZNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2014

"PLÁTEK"

4

29.
července
2014

Večer nebo ráno?

Na Folkovkách se velice často musí člověk řídit pravidlem: „Dokud nejdou spát, je dneska.“ Může se to zdát jako výmluva pro do nebe volající flákačství, opilství a ponocování, ale není tomu tak. Pokud totiž toto pravidlo není dodrženo, může nastat spousta problémů. Například si tak sedíte u ohně a domluvíte se s někým, že jdete zítra na oběd. Následně, o pár hodin později, sedíte na náměstí a čekáte jako největší trubka a nikde nikdo. Vzhledem k tomu, že jste naštvaní, protože ten pitomec se ani neobtěžoval zavolat, po nějaké době odejdete a z principu mu nenapíšete. Další den se scéna opakuje, jenom na náměstí čeká ten druhý a rozčiluje se, že jste se neozvali vy. Možná jste právě přišli o lásku svého života jen kvůli tomu, že takovéto věci nejsou přesně dořešené. Navrhoju, pokud se vám podobná situace přihodí, jděte na náměstí oba dny a u čekání si třeba přečtěte Plátek. Je jasné, že jeden den se trefit musíte a pokud nepřijde vůbec, aspoň si něco nového přečtete.

-Kari-

Úterý 29. 7.

v zámecké jízdárně

Dámský den
(17.30 hodin)

**Irén Lovász –
Groove and Voice
Trio**

(Maďarsko)
Szidi Tobias
(Slovensko)

Light in Babylon
(Turecko)

Noční koncert v zámeckém parku
Shum Davar

Program zítřejší
Open scény
 v kapli sv. Anny ve Špitálku od 13.30 hodin:

Vlčí Mág (mystic alternative)
 Brněnské trio, které svými hudebními kouzly spojuje nebe se zemí. Vlčí Mág vytváří čarodějně skladby prodchnuté mystikou a meditací natolik povznázející, že můžete mít tendence během koncertu odlétnout ze své židle. Pro tyto případy je však připraven uzeninující zvuk didgeridoo. Mrazivá rozkoš! (Alžběta Žívá). Hudba mezi nebem a zemí proplouvající. Probouzející touhu. (Jana Sedláčková). Andělský zpěv, temperamentní akordeon a meditativní didgeridoo. (Šárka Březinová) Dalibor Neuwirt – didgeridoo, zpěv Zaneta Vítová – akordeon Saška Polarczyk – soprán Hudební host: Matouš Vinš – cajón

Středa 30. 7.

Cesty s nadějemi
 (od 17.30 hodin)

Karolina Cicha & Bart Pałyga
 (Polsko)

Hradišťan: Vteřiny křehké

Bassekou Kouyate & Ngoni Ba
 (Mali)

Open scéna

v kapli sv. Anny ve Špitálku, ve 13.30 hodin

Vlčí Mág, Sova & Slamák

Rozpravy o hudebních zvláštnostech

výstavní síň na Staré radnici od 15.30 do 16 hodin

Jan Sobotka:

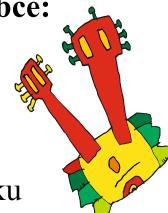
Obléhání Sevastopolu a co z toho pošlo aneb Z dámského salonku až na dno samo

Oranžová scéna

bílý a veselý stan v zámeckém parku o přestávkách hlavní scény

Dřevěné divadlo Jana Hrubce:

Princezna na hrášku
D.N.A. Brno

Noční koncert

v kapli sv. Anny ve Špitálku

Jitka Šuranská & hosté
Martin Krajiček a Marian Friedl

těhle sestavě jsme tu poprvé.

Vnímáte nějak rozdíly mezi Folkovkami a jinými festivaly?

Všimli jsme si všichni a vlastně jsme si to i řekli před koncertem, že to tady dejchá. Je tady strašně moc cítit, teď nechci být sluníčková, ale je tady strašně moc cítit to srdece těch lidí, co do toho jdou. Že za tím není jeden pořadatel, business man, kalkul, ale že ty lidí, kteří to dělají znám, znám Tomáše Pasterného a vím, že se vydali jinou cestou v určité čas než ostatní folkové festivaly a je tady i muzika, která není běžně jinde slyšet. Což si myslím, že je strašně zajímavý, to prolínání žánrů a to není nikde jinde moc vidět.

Vzhledem k tomu, že jste sem jezdila už dřív, vidíte nějaké rozdíly oproti jiným ročníkům? Určitě je tu víc lidí.

Získalo to jméno a další věc, co jsme si všimli, je to, že i lidí, kteří se tady pohybují, jsou jiní, než na ostatních folkových festivalech. Jsou takoví sofistikovanější, takoví pestří.

Díky Ince Tognerové (zpěv, perkuse)

-Kari-

Kajaky & housle v After Midnight Country

Tak jako jazyk stále narází na vykotlané zub, tak jako se početná skupina předních českých, moravských a slovenských hudebních vědců a publicistů vrací k náměšťskýmu nádraží, tak jako upír Hřupír

pronásleduje kajakáře a kajakárky, tak i mě od dětství provázejí fotografie Ladislava Sitenského. Začalo to knihou černobílých fotografií Na řeku!, jejíž popisky jsem uměl nazepamět a kdykoli jsme na fotografovaná místa s naším oddílem dopluli, mohl jsem citovat.

Pokračovalo to sporadicky objevovanými fotografiemi československých letců sloužících za války v R.A.F., neboť o našich zahraničních letcích se v době mého mládí mluvilo co nejméně, a kdo chtěl vědět více, musel si informace opatřit sám. V roce devadesát k nim přistoupil další tematický okruh: fotky ze skautských táborů. Beztak jsem některé z nich identifikoval o dvacet let dříve podvrhnuté do neutrálně se tvářící vodácké knihy Na řeku! Jen jsem za celé roky nepřišel na to, kde ty tábory stály. Ani jsem nemohl, protože skončily pod hladinou přehrady na Želivce. Neznámý pandán k Sitenského vodáckým fotkám objevil a knižně upravili Milada Rezková a Lukáš Urbánek.

Svému dotvoření Sitenského fotografií s trnkovskými loutkami dívky a dvojice chlapců na kajacích dali název HURÁ NA KAJAK! Výběr z jejich knížky je k vidění v Galerii na Staré radnici, kde po vernisáži následovala první z Rozprav o hudbě. JIŘÍ MORAVČÍK ji věnoval hudebním omezením v islámských zemích. Podle toho, co všechno ajatolláh zakázal, musel by vyhlásit fatvu i na nás film Pyšná princezna, pokud by přišel v Íránu do distribuce, a zároveň by zakázal cestování do Země krále Miroslava.

Na závěr stručně o kapelách, které byly prozíravě odveleny do jízdárny. JAN HRUBÝ se Seanem Barrym, Janem Kolářem a Andreou Kudrnovou rozšířil repertoár. Snad z popudu v Čechách zdomácnělého ostrovana Barryho zařadil i notoricky známý Trh ve

Vodní mezichlebák
V sude kolem lítá voda,
chlejstá to odkudkoliv
jako šílený a jediné, co
člověk rád vidí je koncert
mezi koncerty. Je to
taková zvláštní věc na
celých Folkovkách, že
koncert na menší scéně
mezi hlavními koncerty
není takový ten
mezichlebák (něco jako
jorkšír mezi psy), ale
může být naprostě skvělý
a příjemně rozzářit
zataženou oblohu. Ale
ted' už nemluv a Zhasni
...

Jak se Vám dneska
hrálo?

Nám se hrálo úplně
nejlíp. Bylo to naše páté
hrani za čtyři dny a byl
to absolutní vrchol.

Odpoledne jsme hráli i v
kapli, teda v kapličce, byl
to nádherný koncert a
tady to vygradovalo.

Myslím si, že z toho
máme všichni nádherný
zážitek.

Tohle byla Vaše první
návštěva na Folkovkách?
*Kapela v tomto složení
určitě ano, protože tohle
složení se ustálilo za
poslední rok, já jsem tu
nejkratší dobu, teda
nějakého půl roku, ale
Zhasni tu bylo v jiné
sestavě, já jsem zpívala
v jiné kapele a taky už
jsem tu byla, takže
Folkovy známe. Ale v*

Támhle je, támhle je, nonsens i naděje
(zpráva z pondělní dílny tvůrčího psaní)

Letošní dílnu jsme zahájili ohlasem na nedělní slavnost. Inspirovali jsme se příslušníky ze Zahradní slavnosti Václava Havla a stvořili nejprve několik kolektivních textů, poté i páry vlastních mouder. Debata při vysvětlování významu námi stvořených příslušníků byla téma docentská, ale do Zátoky zdechlin naštěstí nikdo nezacouval...
P.S.: Dílna tvůrčího psaní je otevřená i vám. Nebojte se, přidejte se. Hop, hop, hop.

-paf-

Ukázka kolektivních textů:

Bahno do půllitru

Žabinec bez brčka neusmažíš a nezapomeneš, že máš žizeň. Zvláště, je-li vedro. Žabinec je pokrmem Pána a přináší nám jeho Bahnosklonnost. Vždy tucet sluhů se zlatými podnosy hlídá jeho blahobyt a další kopa kopáčů udržuje jeho bahnobyt. Hejno skřívanů mu zpívá a další hejno to čepuje do sklenic. Pán i léto budíž po...

Bezpečí

Kdo ví, kde má čmelák žihadlo, tomu nejsou kalhoty nikdy krátké. Protože kdo ví, kde má čmelák žihadlo, ten taky ví, že žihadlo je nebezpečné. A taky – hlavně – ví, co je to nebezpečí! Ne jak Franta Vopřálek, známý kaskadér. Ten to nevěděl a ted' už není mezi námi. Možná věděl, ale chtěl nebýt mezi námi, a tam, kde je, je rád. Už mu nehrozí bzukot v nohavici při přeskoku nad ondatřím hnázdem. Možná právě a teprve ted' to bezpečí našel. Franta nám ale moc chybí.

Ukázka náměšťských příslušníků:

- Kdo v Náměstí ví, kde brečí sádrová zvířátka, ten nikdy nezacouvá do zátoky zdechlin.
- Kdo v Náměstí ví, kde schovávají pitomost, tomu prostoduché děti nakreslí halabala na červené sklíčko.
- Kdo v Náměstí ví, kde ukryt špatné svědomí, ten nikdy neuhasí doutnající ohniště.
- Kdo v Náměstí ví, kde mají bedny s tuřinem, ten nikdy nebude háčkovat drahé klobásy.
- Kdo v Náměstí ví, kde jsou kontejnery na stříbrný papír, ten nikdy neuhasí košík s houbami.
- Je v Náměstí možné pokyvovat mrtvolou a přitom couvat z rákosí?
- Je v Náměstí možné léčit zarděnky a přitom sbírat suché větvíčky?

(autoři Barbora, Kateřina, Katka, Tereza, Drobek, Anička, Vladimír, Pavla)

Na dnešní scéně...

Irén Lovász - Groove and Voice Trio

Irén Lovász vychází v novém projektu ze studia duchovní a léčivé funkce staré maďarské lidové hudby. Je přesvědčená, že lidé se zbytečně bojí ticha a zbavují se tak možnosti slyšet svůj vlastní vnitřní hlas. Ten pak představuje pátý přírodní živel: zároveň harmonickou spojnici všech živlů uvnitř člověka; důkaz, že zvuk a ticho se přirozeně doplňují a zpěv dokáže léčit. "Lidé ze sebe přece odprádavna dostávali bolest a starosti zpíváním, posilovali s ním své radosti a naplno si užívali oslav," vysvětluje Irén Lovász. Vystudovala etnomuzikologii a dnes patří mezi významné znalce maďarské lidové hudby a je profesorkou na budapešťské universitě. V uplynulých letech vydala mnoho významných a oceněných alb zaměřených na lidovou, sakrální a gregoriánskou hudbu a spolupracovala s celou řadou tradičních, ale i jazzových muzikantů. Na Folkových prázdninách ji doprovodí jeden z nejlepších maďarských perkusistů Horváth Kornél a zpěvák a hráč na klávesové nástroje Zoltán Mizsei, zaměřený na duchovní a renesanční hudbu.

Szidi Tobias

Herečka bratislavského Divadla Astorka Korzo 90 a zpěvačka, co vládne hlasem, který si vás okamžitě vezme domů, se vydala z rodného Slovenska vstřícně snům. Na své třetí desce Pod obojím Szidi o sobě sice řekla – „Sem špatnej příklad do brožur, kříženec plivance a anděla“ – nicméně neberme to vážně: nejednoznačný, do škatulek neuzavření lidé na pomezí přeludu a skutečnosti tenhle svět bystří pohledem i za nás. Navíc v písni Pod obojím Szidi Tobias, tak nějak mezi rádky, přidala radu: jděte proti proudu, neuhýbejte. Následující, vánočně laděné

česká folková scéna poslední čtvrtiny minulého století. Jejich osobitý písničkářský styl, léty vybroušený k nejvyšší kvalitě, je charakteristický chytavými melodiemi a chytavými vypořádanými texty zdářile balancujícími na hraně lehké ironie a vtipné hloubavosti. Taková je společná tvorba dvou zajímavých autorských osobností Milana Sovy a Kuby Slamáka.

Milan Sova – kytara, zpěv
Kuba Slamák – kytara, zpěv

Zítřejší Rozprava středa 30. 7.

Jan Sobotka:
Obléhání
Sevastopolu a co z toho pošlo aneb Z dámského salonku až na dno samo
Názorný výklad, kterak elementární hudebně-pedagogická metoda dokázala vně svých výchozích rasových, genderových a sociálních limitů během sta let zcela nepředvidaným způsobem zvrátit hudební dějiny.

Na dnešní Oranžové scéně

Úterý 29. 7.

Dívadlo KUFR: Jak šla slepice Jůlie na výlet

Ó tom, co všechno se může stát, když se Julie vydá do kouzelného lesa. Představení plné žongléřských čísel, kouzel a legrace v podání klaunky Aduši.

Žamboši

Žamboši = vsetínská trojice muzikantů = kytara, zpěv, akordeon, zpěv, bicí. A mnoho valašských moudler, je-li potřeba získat čas k přeladění nástroje. Ve stojí, v sedě, ve vlaku, v autě, živě, s aparátem, akusticky... Žamboši to prostě milují jakkoliv. Za své první album získali Anděla. Za své druhé album získali Anděla. Nyní pracují na třetím studiovém albu.

Žamboši hrají autorský repertoár, který je z 96,43 % tyto Honzou

Zambochem. Jejich písničky bývají nejčastěji označovány jako písničkářský šanson, ale Zambochům je to srdečně jedno.

*Honza Zamboch – kytara, zpěv
Štána Zambochová – akordeon, zpěv
Jura Nedavaška – bicí*

album Ať se dobré děje, uvedla zase slovy: "Nespěchejte, netrapte se, uvařte si dobrý čaj, přikryjte se dekou a poslouchejte ...zazpívám vám, co se mi stalo." A o tom jsou i koncerty Szidi Tobias.

Light in Babylon

Izraelská zpěvačka íránského původu Michal Elia Kamal, turecký hráč na santur Metehan Çifçi a francouzský kytarista Julien Demarque mezi sebou v bájném městě Babylonu našli společnou řeč, přestože jim to Bůh původně odepřel. Do harmonické babylonské společnosti kdysi totiž záměrně zanesl zmatek, nesnášenlivost a jeden jazyk rozdělil na více řečí, takže lidem zabránil v komunikaci. V naštvanosti z pýchy Babyloňanů ale zapomněl na hudbu: společný jazyk pro celý svět.

Názvem alba Life sometimes doesn't give you space (Život někdy nedává prostor) se skupina rovněž vzdaluje z konkrétního místa: nechává na sebe šplouchat hudební vlny z břehů východního Středomoří i vzdálenější spršky sefardské židovské komunity a Michal Elia zpívá převážně v hebrejštině. "Zjistili jsme, že popsat naši hudbu není jednoduché. Žijeme ale na planetě Zemi, takže hrajeme world music. Pokud bychom bydleli na Měsíci, hráli bychom moon music. Ale vážně, neuznáváme žádné hranice a pořád se držíme akustického zvuku." Na koncertech se k nim poslední dobou přidávají ještě perkusista Demir Asaad a basista Jack Butler.

Canadian Fiddle Styles

(Stylы hry na housle v Kanadě s April Verch)

V Kanadě existuje od pobřeží k pobřeží řada odlišných regionálních stylů hry na housle – patří sem například styly Ottawa Valley, Western Canadian, Metis, Maritime, Cape Breton a French Canadian. Workshop nám poskytne přehled těchto rozdílných stylů a prozkoumá, co je pro ně charakteristické. Účastníci se naučí hrát alespoň jednu výraznou melodii z každého stylu a používat typické vzory a charakteristické prvky, které s jednotlivými regionálními styly hry na housle korespondují. Výuka melodii bude probíhat podle sluchu, takže si neváhejte vzít nějaké nahrávací zařízení a spoustu otázek, abychom přizpůsobili workshop tak, aby vyhovoval především vašim potřebám a požadavkům. Budeme se snažit o soulad s kořeny této tradice – scházejte se, dělat spolu muziku a prožívat skvělé okamžiky v uvolněné přátelské atmosféře!

Kovářská dílna

Můžete si vyzkoušet tvářet zdánlivě chladnou a pevnou ocel za tepla pod vedením Pavla Tasovského, u dvou výhní a kovadlin pod otevřeným nebem. Pro časově omezenou dobu kování každého zájemce nedoporučujeme se pouštět do velkých projektů např.: oplocení rodinného domu, výroby mríží na rodinný statek, či stavby Eiffelovy věže. Pro začátek doporučujeme připravit si něco drobnějšího, např.: hřebík, náramek, prstýnek, lístek, podkovičku atd. Také doporučujeme vzít s sebou: pevné uzavřené boty, dlouhé pracovní kalhoty, rozum, vytrvalost a svaly.

hledět s otevřenou pusou a obdivoval, kolik věcí zároveň April dokáže, nebo energické uskupení I Liguriani, ze kterých přímo čísel jižanský temperament, a jejich hudba člověka dokonale pohltila. Nebyl to večer jedné hvězdy, ale gradující kombinace jednoho skvělého interpreta za druhým. Vždy, když si člověk myslí, že vystoupení, které právě absolvoval, už nic netrumfne, tak se velmi brzy přesvědčí o opaku. Noční koncert Songs from Utopia navodil nepopsatelnou atmosféru, kdy se člověk na chvíli přesunul jinam, hluboko do svých myšlenek, načež ho přerušil Jiří Doležal svým fenomenálním sólem na bicí. Celkově to byla včera na jeden večer více než slušná porce velmi kvalitní hudby.

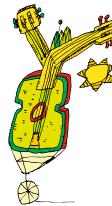

-ms-

SKUPINA ČEZ

GENERÁLNÍ PARTNER

Univerzální jazyk
Je to něco, na co koukáte s otevřenou pusou, a hlavou vám běhají neuvěřitelné myšlenky. Je to něco, k čemu nepotřebujete znát žádný jazyk, stačí vám „pouze“ jazyk hudby. Mluvím o způsobu sdílení písni, způsobu sdílení kultur, způsobu hledání nové inspirace – to všechno je noční hrani v kempu. Zatímco jedna skupinka lidí hraje tu „svoji“, ostatní, bez ohledu na hudební nástroj, poslouchají a snaží se melodii odposlechnout a zahrát. Začne se hrát a všechno se změní. V tu chvíli se v každé muzikantové hlavě spustil ten malý génius. Génius, který dokáže po dvou, třech slokách zahrát správně kompletní melodie, nebo rovnou celé písni. A je jedno, jestli drží v rukou kytaru, housle, či flétnu. Je úžasné pouze něco takového pozorovat. Je to něco tak silného, že si to člověk bude pamatovat ještě velmi dloho. Bez ohledu na to, jak skvělé kapely ten večer zahrály. At už to byla kanadská April Verch, při jejímž vystoupení zůstával člověk jen nechápavě

Hnízdo máz Středa 30.7.

- 8:30 - 9:00 Ranní jóga - protažení, Pozdrav Slunci
- 9:00 Raníčkova pohádka
- 10:00 - 15:00 Sochařská dílna - metoda ztrac. vosku
- 9:30 - 11:00 Bicí a perkuse - ukázky a praktická hra
- 9:30 - 12:00 Skleněné vinuté perly, šperk. technika
- 9:30 - 12:00 Dětská výtvarná dílna s vůní vod a stráni
- 9:30 - 12:00 Grafická dílna - tisk z hloubky, linoryt
- 9:30 - 14:00 Základy kresby a malby, Plenér
- 9:30 - 14:00 Skleněné vitráže technikou Tiffany
- 10:00 - 11:30 April Verch - houslová dílna
- 10:00 - 12:30 Animátorská dílna - stop-motion animace
- 10:00 - 12:30 Keramická dílna - točení na kruhu
- 10:00 - 13:00 Dětská dílna - rámeček pro obrázeček
- 10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z čer. bezu
- 10:00 - 13:00 Kytičky kanzashi
- 10:00 - 14:00 Plotýnková technika - smalty na vařič
- 10:30 - 12:00 Tanec živlů
- 10:30 - 12:30 Korálkování
- 11:00 - 14:00 Hedvábná fantazie - malba na hedvábí
- 11:15 - 12:45 Bicí a perkuse - ukázky a praktická hra
- 13:00 - 16:00 Košíkářská dílna - pletení z pedigu
- 13:00 - 16:00 Oslava tvůrčí dílny sochařské
- 13:00 - 16:00 Skleněné vinuté perly, šperk. technika
- 13:00 - 16:00 Grafická dílna - tisk z hloubky, linoryt
- 13:30 - 15:30 Keramická dílna - točení na kruhu
- 13:30 - 15:30 Argentinské tango - tanec a styl života
- 13:30 - 16:00 Zvonečková šestička
- 13:30 - 16:00 Animátorská dílna - stop-motion animace
- 14:00 - 15:30 Nadějně vyhlídky... dílna tvůrčího psaní
- 14:00 - 16:00 Uzly
- 14:00 - 16:00 Malování na sklo
- 10:00 - 16:00 Kovářská dílna s Pavlem Tasovským
- 10:00 - 16:00 Ruční tkání na dřevěných stavech
- 10:00 - 16:00 Veselé modelování a raku keramika

Dnešní noční koncert

Úterý 29.7.

Shum Davar

Nové překvapení na domácí hudební scéně

Mezinárodní pražský kvartet nabízí pest्रý pelmel klezmeru,

Balkánu, slovenské, romské a běloruské tradiční hudby.

Hebrejsky znamená jejich název "nic", v ruštině pak "šustit a vařit", takže si vyberte. K tanci i rozjímání vám k tomu zahrájí Juraj Stieranka (housle), Aliaksandr Yasinski (akordeon), Pavel Bartoš (kontrabas) a Viktor Kundrák (bicí).

Shum Davar se také představí ve speciálním projektu Tři hlasys: Jitka Šuranská, Irén Lovász a Michal Elia Kamal ze skupiny Light In Babylon, která se ke všem rovněž v kompletní sestavě přidá.

Hudební onanie

„On umí zahrát Jóžin z bažin,“ ozvalo se a Filippo Gambetta, akordeonista ze skupiny I Liguriani, spustil. S prvními tony Mládkova hitu se vznesla vlna nadšení a nakonec

zasloužený potlesk, který nebyl jediný, přestože u ohně se netleská. Takhle vypadala noc v kempu. Už přítomnost Jitky Šuranské naznačovala, že to bude stát za to, a příchod I Liguriani předurčil neopakovatelný zážitek. Chvílemi se mi zdálo, jakoby hudební myšlenky měly tu výhodu nad ostatními, že nemusejí být uzamčeny v hlavě, ale mohou se volně vznášet nad hlavami všech hudebníků. A nejlepší na tom je, že každý, kdo by sebral odvahu a donesl si kytaru, si mohl zahrát s nimi.

O noční koncert se postarala skupina Songs from Utopia. Hostující trumpetista Oskar Török skvěle seděl k osobité písničkářce Rebece Zarkavé a d'ábelskému bubeníkovi Jiřímu Doležalovi, jako kdyby spolu hráli odjakživa. Jejich vystoupení vrcholilo free jazzovou improvizací ala sólo pro bicí a trumpetu, které mě odfouklo do jiného vesmíru. I když je to klišé „hudba nezná hranic“ a Folkovky jsou toho důkazem. pepe

v první světové, skvělé bubny Songs from Utopia mě zanesly až ke hvězdám. A to je přesně to, co tenhle týden chci. Vzhůru do nekonečna a ještě dál. I*

Kolokvium

Program na středu 30.7. od 9.30 hodin:

Aleš Opekar: My cizinou jsme bloudili. Česká alternativní hudba a její případné šance na úspěch v zahraničí

Helena Bretfeldová: A já su synek z Polanky, a já su cérka z Lidečka. Současná podoba valašské diaspory v chorvatské Slavonii a její vztah k lidové kultuře původní vlasti

Milan Tesař: Jazykové strategie českých interpretů ve světě

Jiří Plocek: Muzikantská cesta do Ameriky a zpět

Petr Dorůžka: Vzpomínky na Alana Lomaxe aneb Souvislosti mezi psychedelickým guru Kenem Keseyem, českými trampy a Milošem Formanem

Jiří Moravčík: Czech Music Crossroads

Irén Lovász: Od lidové hudby k world music: Využití maďarských lidových písni pro duchovní ozdravění world music

Seminář - diskuse k přednáškám

Povídání s hosty

• PROSÍME, ABYSTE PŘED AREÁLEM A VE VJEZDU DO HABITATU (PRO TY, KTEŘÍ NEVĚDÍ, JE TO V ZATÁCCE U ŠPITALKU) PARKOVÁLI POUZE PO JEDNÉ STRANĚ! DO AREÁLU TOTÍŽ VJÍŽDÍ KAMIONY, JE TEDY POTŘEBA VOLNÁ SILnice. NA MÍSTĚ JE VŠE VYZNAČENO, PŘESTO ZDE OPAKOVANĚ NĚKDO PARKUJE. TOUTO CESTOU UPozorňujeme, že tato auta budou nemilosrdně odtažena!

Mindballový zápas, ve kterém se pomocí své koncentrace přetlačují hráči o kuličku, přilákal v neděli odpoledne do Oranžového stanu spoustu zájemců všech věkových kategorií.

ORANŽOVÝ VÝLET

Čtvrtek 31. 7. 2014

Odjezd autobusu ve 12:45 od infocentra na náměstí

Program Oranžového výletu:

12:45

odjezd autobusu z Masarykova nám. před IC

exkurze ve Vodní elektrárně Dalešice

přejezd do zámku Valeč

exkurze v zámku Valeč

plánovaný návrat do Náměště nad Oslavou

Oranžový výlet je určen pro návštěvníky festivalu a je třeba se na něj přihlásit v IC Folkových prázdnin, které se nachází v areálu zámeckého parku. Kapacita je omezena.

Příspěvek na náklady výletu je 20,- Kč na osobu.

Cástka bude věnována příspěvkové organizaci Domov bez zámku v Náměsti nad Oslavou. Horní hranice příspěvku není omezena.

Domov bez zámku

Hendikep není bariéra

www.domovbezzamku.cz

JADERNÁ ELEKTRÁRNA DUKOVANY

SKUPINA ČEZ

GENERÁLNÍ PARTNER FESTIVALU

Plkání... Nejdřív se mnou jedna holčina vysmející celé Ottawské údolí, pak místo válení u moře na italském pobřeží dostanu rychlokurz italštiny a na závěr mi pes Zikmund (liška jedna zrzavá) ještě vylemtá kávu. Ani tohle všechno mi ale nezabránil semlít s kámoškou všechna ta životní pro a proti. Být kreslří Sliva, namaluji masomlýnek, do kterého padají písmena, mění se v proud slov, která jdou přímo do ledvin, jak říká Kája Mařík o dobrém jídle. A ač jsou mé děti ve věku plínám už drahně let odrostlé, miluju tohle noční „holčičí“ tlachání. I tohle Folkovky umí.

-já-